

De acht tekenen in het Evangelie
naar Johannes

Inleiding (2)

I. Inleiding

We hebben in de eerste studie gezien hoe het eerste teken en het achtste met elkaar in verband staan. Ook het tweede en het zevende. Johannes heeft de tekenen onder de inspiratie van de Heilige Geest uitgekozen én geordend. In deze studie zullen we eerst het derde teken vergelijken met het zesde en het vierde met het vijfde. Daarna bekijken we ook de verdeling van het Griekse woord voor ‘teken’ in het Johannesevangelie.

Het derde en het zesde teken

Het derde teken was de genezing van de verlamde in Bethesda. Het zesde teken is de genezing van de blindgeborene. Onmiddellijk valt op dat in beide tekenen een bron een rol speelt. Bij de eerste Bethesda, bij de tweede Siloam. Zo zijn er nog meer overeenkomsten te vinden.

De genezing van de verlamde (Joh. 5)	De genezing van de blindgeborene (Joh. 9)
De plaats; Jeruzalem (vs. 1)	De plaats; Jeruzalem (8:2)
Het badwater; Bethesda (vs. 2)	Het badwater; Siloam (vs. 7, 11)
De langdurige ziekte; 38 jaar (vs. 5)	De langdurige ziekte; van de geboorte af (vs. 1)
‘Jezus, ziende dezen liggen’ (vs. 6)	‘En voorbijgaande, zag Hij een mens’ (vs. 1)
De Heere neemt het initiatief (vs. 6)	De Heere neemt het initiatief (vs. 6)
‘En het was sabbat op denzelfden dag’ (vs. 9)	‘En het was sabbat’ (vs. 14)
‘Daarna vond hem Jezus’ (vs. 14)	‘en [Jezus] hem vindende’ (vs. 35)
‘Zondig niet meer’ (v.14). Alleen in dit en het zesde teken is er sprake van zonde.	‘Rabbi, wie heeft er gezondigd’ (vs. 2; zie ook vs. 24, 25, 31, 34). Alleen in dit en het derde teken is er sprake van zonde.
‘Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk.’ (vs. 17)	‘Ik moet werken de werken van Degene, Die Mij gezondigd heeft’ (vs. 4)
Een dubbele verwijzing naar Mozes (vs. 45, 46)	Een dubbele verwijzing naar Mozes (vs. 28, 29)

Wederom tien hele duidelijke overeenkomsten tussen dit derde en zesde teken. Hier zit een ontwerp en een doel achter. Voordat we ons bezig gaan houden met de betekenis van deze tekenen, onderzoeken we tenslotte ook nog het vierde en vijfde teken op overeenkomsten.

Het vierde en het vijfde teken

De wonderbare spijziging (Joh. 6)	Wandelen op de zee (Joh. 6)
Samen met het vijfde teken is dit het enige teken dat ook vermeld wordt in de andere Evangeliën; Mat. 14:15; Mark. 6:35; Luk. 9:12	Samen met het vierde teken is dit het enige teken dat ook vermeld wordt in de andere Evangeliën; Mat. 14:23; Mark. 6:47
'En Jezus ging op de berg' (vs. 3)	'Jezus... ontweek wederom op de berg' (vs. 15)

De Companion Bible, waar ik deze informatie aan ontleend heb, trekt de verhandeling van hoofdstuk 6:26-65 bij het vierde teken en de verhandeling in hoofdstuk 7 bij het vijfde. Op die manier komt Dr. E.W. Bullinger tot nog drie overeenkomsten. Dat de verhandeling van de Heere in hoofdstuk 6 bij de spijziging van de vijfduizend hoort, is duidelijk; maar hoe de verhandeling in hoofdstuk 7 in verband te brengen met het wandelen van de Heere op de zee, ontgaat me nog.

Hoewel we slechts twee overeenkomsten tegenkomen, springt de eerste er toch wel erg uit. Dit zijn juist de enige twee tekenen die ook in de andere Evangeliën worden vermeld. De andere zijn uniek voor het Evangelie van Johannes. Die komen alleen bij hem voor.

De Zijnen

Het Evangelie van Johannes is in twee hoofddelen te scheiden. Elk van die delen begint met een verwijzing naar 'de Zijnen'.

*'Hij is gekomen tot het Zijne, en **de Zijnen** hebben Hem niet aangenomen.'* (Joh. 1:11).

*'En voor het feest van het pascha, Jezus wetende, dat Zijn ure gekomen was, dat Hij uit deze wereld zou overgaan tot de Vader, also Hij **de Zijnen**, die in de wereld waren, liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde.'* (Joh. 13:1).

De tekenen worden ons gegeven met een tweevoudig doel. Niet alleen de tekenen, maar praktisch elke zin van het Evangelie dient deze doelen. Ten eerste laten ze ons zien wie Christus is als de Zoon van God en ten tweede wordt de reactie van degenen die getuigen waren van de tekenen weergegeven. Die reactie was tweeledig: enerzijds aannemen en geloven en het leven hebben; anderzijds verwerpen. Deze twee reacties op de komst van de Heere Jezus tot Zijn volk Israël (dat is 'het Zijne') vinden we al in hoofdstuk 1.

*‘Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem **niet aangenomen**. Maar zovelen Hem **aangenomen** hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die **in Zijn Naam geloven**.’* (Joh. 1:11, 12).

De eerste twaalf hoofdstukken gaan helemaal over de openbare bediening van de Heere. Deze bediening eindigde in de verwerping van Hem. Zijn openbare bediening stopt dan en vanaf dan besteedt Hij Zijn tijd aan het onderwijzen van ‘de Zijnen’.

Het woord *sèmeion*

In de eerste twaalf hoofdstukken wordt herhaaldelijk medegedeeld dat ‘Zijn ure’ nog niet gekomen was.

‘Jezus zei tot haar: Vrouw, wat heb Ik met u te doen? Mijn ure is nog niet gekomen.’ (Joh. 2:4).

‘Zij zochten Hem dan te grijpen; maar niemand sloeg de hand aan Hem; want Zijn ure was nog niet gekomen.’ (Joh. 7:30).

‘Deze woorden sprak Jezus bij de schatkist, lerende inde tempel; en niemand greep Hem, want Zijn ure was nog niet gekomen.’ (Joh. 8:20).

Maar aan het begin van hoofdstuk 13 ligt het omslagpunt als de Heere zegt dat Zijn ure is gekomen om uit deze wereld over te gaan tot de Vader.

Als we ons zo de tweedeling van het Evangelie realiseren, is de verdeling van het woord *sèmeion*, ‘teken’ des te opvallender. Het woord komt zeventien keer voor in dit Evangelie. Zestien keer vinden we ze in de eerste twaalf hoofdstukken en slechts éénmaal daarna (Joh. 20:30).

De reacties van de getuigen van de tekenen kunnen we regelmatig lezen; aanneming en geloof aan de ene kant en verwerping aan de andere kant.

*‘En als Hij te Jeruzalem was, op het pascha, in het feest, geloofde velen in Zijn Naam, ziende Zijn **tekenen**, die Hij deed.’* (Joh. 2:23).

*‘Rabbi, wij weten, dat Gij zijt een Leraar van God gekomen; want niemand kan deze **tekenen** doen, die Gij doet, zo God met hem niet is.’* (Joh. 3:2).

*‘De mensen dan, gezien hebbende het **teken**, dat Jezus gedaan had, zeiden: Deze is waarlijk de Profeet, Die in de wereld komen zou.’ (Joh. 6:14).*

*‘En vele uit de scharen geloofden in Hem, en zeiden: Wanneer de Christus zal gekomen zijn, zal Hij ook meer **tekenen** doen dan die, welke Deze gedaan heeft?’ (Joh. 7:31).*

De laatste drie verwijzingen gedurende Zijn openbare bediening gaan over Zijn verwerping. Met open ogen, maar stekeblind, willen de geestelijke leiders van het volk zich van de Messias ontdoen.

*‘De overpriesters en de Farizeeën vergaderden de raad, en zeiden: Wat zullen wij doen? Want deze Mens doet vele **tekenen**. Indien wij Hem also laten geworden, zij zullen allen in Hem geloven, en de Romeinen zullen komen, en wegnemen beide onze plaats en volk... Van die dag af raadslaagden zij tezamen, dat zij Hem doden zouden.’ (Joh. 11:47-53).*

*‘Daarom ging ook de schare Hem tegemoet, overmits zij gehoord had, dat Hij dat **teken** gedaan had. De Farizeeën zeiden dan onder elkander: Ziet gij wel dat gij gans niet vordert? Ziet, de gehele wereld gaat Hem na.’ (Joh. 12:18, 19).*

*‘En hoewel Hij zovele **tekenen** voor hen gedaan had, nochtans geloofden zij in Hem niet.’ (Joh. 12:37).*

Hierna volgt het citaat uit Jesaja 6 dat de verwerping van Israël aankondigt. Op twee andere plaatsen worden deze zelfde verzen aangehaald. In Mattheüs 13, waar de Heere aan Zijn discipelen uitlegt waarom Hij in gelijkenissen spreekt (vs. 13-15) en in Handelingen 28, waar Paulus de oversten uit de Joden in de diaspora aankondigt dat het heil van God tot de heidenen gezonden zou worden, vanwege het hardnekkige ongeloof van het Joodse volk.